

mindelige Skolefag. Det er ingenlunde for meget, tværtimod, det, vi skulle arbejde hen til, var at naa endnu videre, saaledes at vi i Forskolen kunde faa lært Børnene grundigt at læse, skrive og regne, de Færdigheder, der ligge til Grund for al senere Undervisning og Uddannelse. Det er meget vigtigt, at Børnene tilegne sig netop disse Færdigheder godt og faa den fornødne Tid dertil, og det er i vor Tid blevet endnu vigtigere end tidligere, fordi Forældrene nu om Stunder i Reglen ikke i Hjemmet tage sig stort af Børnenes Undervisning. Da vi vare Børn, lærte vi — i alt Fald en Del af os — at læse, regne og skrive, inden vi kom i Skole. Nu er det saaledes, i alt Fald paa Landet, at Børnene i Reglen komme i Skole uden at have lært nogen af disse Færdigheder. De 18 Timer om Ugen ere derfor i Virkeligheden meget lidt, det er et Minimum, og i andre Lande, i vore Nabolande, arbejder man hen til at faa et større Timetal til Undervisningen i de almindelige Færdigheder, ogsaa for Smaabørn.

Hvad der foreslaas fra Mindretallets Side, er nu, at Undervisningstiden i disse almindelige Skolefag skal indskrænkes til Fordel for Gymnastik, kvindeligt Haandarbejde og Sløjd. Det kan jeg ikke gaa ind paa, thi gjorde jeg det, vilde jeg række Haand til, at vort Skolevæsen i Virkeligheden blev daarligere, end det er nu, og det kan jeg paa ingen Maade være med til. Det er et rent forkert Skridt, man her vil tage. Og hvorfor vil man gøre det? Det er for Smaabørnenes Skyld, siger man, de have ikke godt af en saa lang Skoletid. Jeg tror, at man i vor Tid er noget for ængstelig over for Smaabørn, de ere vist slet ikke saa skrøbelige, som man tror. Jeg hører nok, at der er Tale om, at Halvparten af dem stadig sidde og ere syge i Skolen. Ja, naar man regner en brækket Tand eller en Bule i Hovedet for Sygdom, saa kan det godt være, at en stor Del af dem ere syge, men ellers tror jeg gennemgaaende ikke, det er Tilfældet. Jeg tror, at man ogsaa kan blive alt for nervøs i saa Henseende. Smaabørn kunne i Virkeligheden udholde ikke saa lidt. Naturligvis kunne de ikke sidde 6 Timer i Skolen i en Køre. Man maa lade dem gaa ud en Gang imellem, og man kan ogsaa give dem lidt Gymnastik ved Skolebordene, det have de godt af. Man skal overhovedet søge at holde dem i Aande, og navnlig bør Læreren eller Lærerinden selv være vaagen, ikke sidde og sove over dem. Jeg for mit Vedkommende er ikke

saa ængstelig for, at Smaabørnene skulle blive overanstrengte. Er man ængstelig derfor, er det ikke Vejen at gaa at sætte deres Skoletid ned, for er det den rigtige Vej at gaa, ender man med at sige, at de slet ikke skulle gaa i Skole — saa have de det udmærket. Nej, den Vej, man skal gaa, er at fordele Timerne paa flere Skoledage. Det koster lidt Penge, men naar man ser, hvor Vejen gaar, maa man ogsaa afse de Midler, der skulle til. Man kan fordele Undervisningstiden paa 4 eller 5 Dage, eller endogsaa paa 6 Dage. Det er Vejen, hvis man vil Smaabørnenes Vel, men ikke at nedsætte Undervisningstiden i de almindelige Skolefag til Fordel for Gymnastik, kvindeligt Haandgerning og Sløjd.

Saa siger man: Det er ikke alene for Børnenes Skyld, Formaålet er ogsaa at hjælpe Lærerinderne, som have en for lang Arbejdstid og blive nervøse deraf. Ja, her gælder noget lignende, som jeg sagde før om Smaabørnene. Jeg tror ogsaa, man kan overdrive den Angst og Skræk, man har for, at Lærerinderne have for meget at bestille. Jeg har — jeg tror det er gennem Udvalget, ellers erindrer jeg ikke, hvor det er fra — faaet dette Papir; jeg tror for øvrigt ogsaa, det er sendt til Ministeriet. Det er en Slags Statistik over Forskolelærerindernes Undervisningstid i Haandgerning, og man søger deri at vise Overanstrengelsen. Der er ogsaa i Udvalgets Betænkning anført, at Haandgerningslærerinder og Forskolelærerinder have haft en Undervisningstid, som nærmer sig stærkt til 50 Timer om Ugen, men det er en Overdrivelse. Det findes kun i ganske enkelte Tilfælde. Selv efter denne Statistik — jeg skal ikke udtale mig om dens Paalidelighed, da jeg savner ethvert som helst Middel til at kontrollere den — er det kun ganske enkelte Lærerinder, som have dette meget store Timetal, idet Gennemsnittallet af Undervisningstimer om Sommeren er 40,9 og om Vinteren 36,9 om Ugen. Det er jo langt fra de 50 Timer, og hvor man har helaars Undervisning i kvindeligt Haandgerning, er Gennemsnittallet 40 Timer. Det passer ogsaa med Ministeriets Cirkulære derom. Dette gaar i Virkeligheden ud paa 4 Timer ugentlig Undervisning i Haandgerning om Sommeren, hvad der svarer til 2 Timer ugentlig hele Aaret igennem. Nu er det ganske vist sandt, at Lærerinderne, hvor der er Forskole knyttet til Hovedskolen, tillige faa Undervisning i Hovedskolens Klasser. Men da de ikke have Drengene med ved denne